

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendö.

Pest, február 21. 1869. 8. szám.

Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Kortes dalok.

A sárkereszturi választók kortesdala.

A ki a nép, a ki a nép szabadságát szereti,
Az Madarász, az Madarász lobogóját követi;
A nép szava isten szava mi nekünk . . .
Nem kell Splényi, Madarász a követünk.

Föl Keresztur, föl Keresztur derék népe! föl magyar!
Velünk tartson, velünk tartson, ki igaz honfit akar,
Kossuth Lajos azt izente mi nekünk:
Nem kell Splényi, **Madarász** a követünk.

Mágnások és pecsovicsok már is fujják a követ . . .
Hogy ki legyen hogy ki legyen okkal móddal a követ
Kergessétek a hivatalt s agarat,
De Madarász követünknek meg marad.

Magyar ember, magyar ember keresztúri választó
Pókhálóval, pókhálóval, soha meg nem fogható.
Jól tudja Pál, hogy mit kaszál, mit arat,
Hejh! Madarász követünknek megmarad.

Hidvégi és drávaszéki kortesdal

Baranya megyében.

Kossuth Ferencz lesz követünk,
Piros rózsa a mi jegyünk . .
Ezt tüzzük a kalapunkra . . .
Ugy ismerünk a pártunkra.

Kossuth Ferencz jöjj el haza,
Tárt karokkal vár a haza!
Vár a népek milliója . .
S a szabadság lobogója!

Kinek nemesen ver szive:
Az most Kossuth Ferencz hive!
Éljen Kossuth és két fia!
Éljen szép hazánk Hunnia.

Huszt választó kerület kortes dala.

Sok patakból lesz a Tisza.
Pártodat neveljük Tisza!
Küldünk balközép követet,
A ki jó utat követett.

Pataky János követünk,
O az, a kit mi követünk,
Arany szája szóljon értünk,
Mert mi vele egyet értünk.

Huszt kerület! Huszt kerület:
Téged már egyszer megillet,
Hogy **Pataky** képviseljen:
Azért mondjuk: százszor éljen!

Munkácsi dal.

Már mi nállunk verbuválnak kötéllel,
Elfogják a baloldalit erővel:
Nolens volens pecsovicscsá kell lenni. .
Igy akarnak jobboldalra terelni.

Nem értek czélt közösügyes quótások!
Megmutatták Litteráti és mások:
Az ellenzék nem nyomorult bérenczhad!
Zászlójához és elvéhez hü marad.

Gömöri kortes nóta.*)

Azt danolja a gömöri csalogány:
Hogy éljen a haza és az alkotmány,
Éljen a hon, legyen élete örök,
Szentmiklósy! lesz követünk, nem Török!

Ki egy adott becsületszót megszegett,
Hongyülésünk oltárához nem mehet,
Igazad van aranyos kis csalogány!
Alkotmányhü **szent** kell oda nem **pogány**.

*) Ezt a kis dalt még boldogult költőnk Tompa Mihály csinálta, s az egész Gömör megyében dalolják.

Eredeti levelek.

VII.

Kedves czimborám Matyi!

Na pajtás! csak feki nípsig az a pesti — fel ípít egy erős házat, kübül, vasbul — még a fedelit is bebádogozzák rézzel, oszt egyszer csak eszibe jut oszt le ég; — még a karámnak is csúfjára válna pajtás! ha ugy elígne, pedig a mi karámunk csak nádbul van kötve: még is ecsém ha le égne, ki nem hevernénk a szígyent mig ílünk — hát még osztán ha elgondolja az ember hogy az a ház csupa bölcsességgel van körül béllelve.

Az árgyélussát Matyi te! csak azt látom én, hogy akkor van legkevesebb esze az embernek, mikor már tele van a feje bölcsesíggel mint ükeminek na, — izé téns uramnak, a ki 67-be kötötte ki az osztrák magyart.

*Ni pajtás! vajjon tud-i már rúlla valamit osztán a Pest városi magistrátus, hogy leígett az akadémia? vagy majd csak jövő kender áztatáskor küdik a vizi puskát el ótani a tüzet, ugyi pajtás! hogy mikor az a bölcseség karámja ígett, hát nem vót a dunába viz?**)

Matyi pajtás te . . azt mondják hogy abba az akadémiába be vesznek mán füt, fát — oszt még is alig akad rá ember a ki rá szánja a fejit — oszt meg hogy mindenféle fajtáju bölcsessig van benne? hát ni komám vajjon nem vennének-e engem be oda paraszt bölcsnek, a bojtártudományból? mán én osztán akkor avval tennék tanuságot, hogy ha majd beasszentálnának, hát vinnék olyan bogrács tísztáskását hogy még másnap is pöfögne tülle az a sok füle — filo . . ennye a feki rugja meg peig hát ezt is tudtam mán kimondani, filo — l ó g ó s — na . . a lógós lúrúl még is csak eszembe jutott láddi komám!

Sok eszembe jut nekem a lúrúl, meg a marhárúl ha végig tekintek a mai világba, mikor kivált olvasom, hogy itt is ott is a katédrából predikálja némelyik bolond pap, hogy a meik közsig jobboldali követet nem választ, hát az uristen tüzes esővel veszti el a nípsiget, meg hogy ha a pápista ember a nípkörbe megy, hát a római pápa mingyár pujka miregbe esik, meg a nimet has veszi elő.

Matyi.

*) *Biz a Marczi homám be volt fagyva.*

Hát azt olvastad i már komám! hogy Rómába valami vén konfráter üdvözitő lánczokat készit a keresztyén katholikus emberek számára? — no hiszen köszönöm az olyan üdvessiget, a meiket meglánczolnak — meg kék elébb azokon a fekete reverendákon próbálni sorba valamennyin, hogy lánczra kék verni, hadd poróbálná az üdvessiget valami jó hüvös dutyiba legalább is annyi ideig, a mennyit már te kihuztál Matyi komám!

Bezzeg vóna ükeméknek eszük, ha más meg bolond vóna, — mert más szeginy embert szeretnének lánczon üdveziteni, tudod pajtás, ugy a nyakánál fogva.

Olvastam komám Jókai uram prédikátióját is ahhoz a sok nípsíghez, a meik batárba ment hozzá hallgatni, — hanem hát komám feki gyerek az a Jókai, ugy tud a beszélni mintha csak irásbul olvasná, oszt az utolján a prédikátiójának azt kivánja hogy tartsa meg az ur isten a hazát mindkét perlekedő fél részére; hát nem közösügyet kiván ükeme az isten teremtette? — csak nem hiába hogy história iró, de ki is tudja pitykézni a mit el mond ugy, hogy még a bugyogóból is rajthuzli válik.

Na de pajtás nem beszéllek mán többet, mer hát azt tapasztalom, hogy — ha én szóllok mirget szóllok, a peiglen nem fér meg minden ember begyibe, — mán pedig ecsém mig én felettem ki nem gyepesedik a sárga föld: addig én nem hagyok békét senki olyan embernek, a kibe nagyon meggyült a seprű.

Tudom én azt nagyon bölcsen ides komám, hogy elmondja én rúllam egy némelyik kvótás marha, hogy addig egyen meg a feki a meddig ki nem fogok rajta, hanem hát láddi komám! én csak arra azt mondom, hogy az ebugatást még a magyar akadémiában sem érti senki, nem hogy ilyen paraszteszü ember értené mint mán magam is.

Ha győzném kenyérhéjjal azt a sok kutyát a meik rám ugat, hát elosztogattam vóna annyit, hogy meghizna rajta valamennyi bornyuja van Deák uram ü fenségének.

Szervusz komám Matyi! maradok jó pajtásod

KARAKÁN MARCZI,
gulyásbojtár.

Egy deákpárti hős
lovagias vallomása a szavazók összeirásánál.

Hogy ne kéne, — hogy ne kéne
A deákpárt vivmánya!
Mikor az a hivatalt — pénzt
Mint a polyvát ugy hányja?

Hogy ne védnők és kegyelnők
A közösügy táborát:
Mikor az, — mint Duna vizét
Ugy folyatja a borát?

Ihatja azt bátran minden
Közösügyes — potomra,
Ihatja a rogyásig, mig
Beveheti a gyomra.

Nem kell itt a szavazásra
Vagyon erkölcs müveltség,
Csak a közösügyi vivmányt
Támogató párthüség.

Nálunk pénz, bor, hivatal, csel,
Puska, szurony, börtönök,
Mind csak a czélhoz vezető
Szent és szabad eszközök.

Miket bárha mindenfelé
Titkon s nyilván használunk;
Még is félő, söt bizonyos,
Hogy felkopik az állunk.

„Mert növekszik a baloldal
Mint sebes vizáradat . . .
És elsöpri mindenestől
A közösügyes hadat."

PAPIRRÁGÓ.

Epegrammok.

Nézd meg a jobbpárton mielőtt szól bárki a néphez
Jól itat és azután áll ki beszélni csupán,
Mért teszi ezt? mert ládd a Deákpárt tudja igen jól:
Hogy ha **etet** s **hiteget**, . . győzedelemre mehet.

* * *

Pest-Buda népeinek panaszuk van a házi urakra.
Mert emelék a haus-zinst mért . . óriási magasra?
Kóter adó Ráthom hát, lám mi valódi barátom!
Ő legalább még eddiggelé nem **steigerozott** rám.

Ludas Matyi.

Választási

I

A jobboldaliaké.

Melyik küzd hát már tisztességesebb és becsületesebb fegyverrel?

Pattantyúk.

A szögediek akkora reáliskolát akarnak épiteni, hogy a még ezután épitendő főreáltanodát is befogadhassa.

Helyesen! mert egy jó reáliskola több hasznot hajt a világnak, mint ötven kaszárnya vagy száz kolduló barát klastrom.

A „Magyar Álom" néhány nappal ezelőtt tele lármázta a világot, hogy a római pápa egészsége mily rosz lábon áll s a szent szék maholnap megürül. Most meg már azt mondja — hogy a szent atya oly egészséges mint a makk.

Tudtuk mi azt jól hogy „csalánba nem üt bele a menykő!"

capacitátiók.

II

A baloldaliaké.

Annak megitélését Ludas Matyi a közvéleményre bizza.

Az Esti Lap azzal a gyönyörü igérettel kedveskedik előfizetőinek, hogy a deákpárti jelöltek névsorát közzé fogja tenni nemsokára egy (bün)lajstromban . . . s nagy hetykén hozzá veti, hogy ezekből látható lesz „a jövendő országgyülés halványképe.“

Nem halvány lesz az atyafi! hanem s á r g a f e k e t e!

~~~

A pesti bérkocsisok oly gorombák kezdenek lenni, hogy nyaka közzé vagdalnak még a hatóság közegeinek is.

Valódi csoda, hogy rájok nem fogták még a kormánylapok, hogy azért teszik ezt, mivel azok is b a l o l d a l i a k.

~~~

Munkácson is megalakult a deákkör s elnököt és jegyzőt erővel baloldalit választott.

No csak aztán követet is baloldalit válasszanak, bánja a tatár, ha mindvégig deákkör marad is.

Nógrádi krónika.

Firez bég levele Vészheid budai basához.

Legkegyelmesebb uram! Hozzám menesztett nagy bölcseséget tartalmazó f e r m á n o d a t, homlokom és bünös ajkam megérintése után elolvasván: megértém abból legmagasabb akaratodat és siettem annak rohanva engedelmeskedni. Nyugodt is lehet az istentelen g y a u r o k által felháboritott uri flegmád, mert megyémben — kivéve néhány i g a z h i v ő és d i s z n ó e v ő n e k bevert koponyáját — teljes nyugalom uralkodik, — a g y a u r o k tábora szétszórva, egy veréb fiu sem fog közülök D e — v a k dicsőséges profétáink fényes és gömbölyü arcza előtt ablegátusként lábatlankodni.

De a kezem alatt nyögő d i v á n tagjai is dicséretesen viselik magokat; a központi bizottmányt ugy öszszetákoltuk, hogy az e m b e r f e j ü k u t y á k közül csak néhány b é n á t, v a k o t vagy más t e s t i b a j b a sinlődőt vettünk be, csupa merő komédiából.

C s a u s z a i m közül kettő megválasztatott (?) az összeiró választmány elnökévé, — e két derék vitézre külömben magamnak is szükségem lenne, mert az egyik i g a z s á g o t szolgáltat, a másik s z á m a d á s t vezet; de minthogy előbb az i g a z s á g utazott el, és igy most reá nincs mit s z á m o l n u n k, — utánna küldtük a s z á m v e v ő t i s! velünk van a hős H a d z s i — b a b a is százcsövü hátultöltővel, kinek elég egy pillantás, hogy hatszor puffantsa le egy percz alatt, minden izgága d i s z n ó h u s e v ő n e k, orrát, lábát, kezét, fülét!

Képzelheted hát óh nagy ur! hogy van köztük rettentő félsz-el garnirozott szepegés.

Néhány nagyszáju b i m b a s i t közülök azzal ijesztettünk meg, hogy ha szavazatot kérnek, bizonyos dolgokat verünk A l l á h t ó l elrugaszkodott koponyáikhoz.

Ez használt! — halak lettek!

D e n á r o k k a l sem győzik ugy mint mi, azt mondják, hogy Allah megbünteti a lélekvásárlást, azért nem szórják a m a m m o n t oly bőszülten mint mi, de én hajlandó vagyok hinni, hogy a merő fösvénységből történik, csak szép szint adnak a dolognak.

E r é l y sincs náluk annyi mint hü szolgáidnál! hja hiába! nem csiklandja Mahomed papucsa talpaikat anynyira, mint a miénket!

Én tehát csak megvolnék oh nagy ur! de mi történik többi tartományaidban, hol a b é g e k nem elégge b a s á k!!

Allah segits! azt is hallották árva füleim, hogy Stambulban székelő egyik kollégádnak szinte ebül állnak ügyei! és épen azért ott két héttel előbb akarnád tartani a választást, hogy ha netalán a k e r e s k e d ő k basája bukfenczet csinálna fővárosodban, m e r k u r védszentjének szárnyain, valamely f a c i r tartományba repülhessen, hol még eddig nem sikerült az igazhivő pártnak ablegátust fogni.

Allah nagy és hatalmas! és D e — v a k az ő profétája! (ki három lábu fejős székre ülve, jövendölte vala meg F a l k n a k az ő d e f a l k á t i ó j á t és azért kapott is annak választóitól hála iratot) segitsen meg téged ebbeli bölcseségedben. Kivánja

Magosságodhoz óriási lépésekkel közeledni
ohajtó hü szolgád
F i r e z, b é g.

Miből lesz a cserebogár?

Ujabbkori auctoritások és honorátiorok biografiája

ajánlva nagyméltóságu N. N. belügyér cs. k. nemesi diploma és érdemjel gyáros kegyeibe.

I.

BORZAS NIMRÓD,

még alig 7—8 esztendeje kovács inas volt, hanem a pöröly nyelétől feltört a marka, s csupa ambitiózus intentióinál fogva beállott mazsola szöllő, meg füge árusnak; ott kitanulta félig, hogy a borsot egy veres cserép pipával ha elmérik hát minden pipa borsért adnak két garast, már pedig ezen rettentő sok rebakhja lévén a principálisnak Nimród urfi ugy gondolkozott, hogy hát ha ő is rebakot venne belőle a miért méri — és ugy lőn; — ha nem utóvégre is rajta vesztett s a fönök Nimród urfit jól pofon vervén, — talpa alá adta az ország utat s kézzelfoghatóan tudtul adá neki, hogy tolvaj.

Nos ekkor osztán Borzas Nimród nagy buvában megvett 10 pakli masinát meg egy fél tuczat porczellán gombot, s az ő falujában nagy gseftet nyitott, elvett egy kis piskóta lábu kokett pimpedlit, s felcsapott téns urnak.

Most van nyalka ránczos csizmája, egy pár ezüst bestekkjei chinasilberből, a téns asszony arany ékszere bronzból s ha az isten segiti még a jövő disznóhizlalásra Deák Ferencz rendjelt is kap, mert áldva magasztalója minden kvótának és közösügynek, persze csak azért hogy más maga fajtáju félbolondtól tanulta. . . C s e r e b o g á r s á r g a c s e r e b o g á r.

II.

LONGURIO FÉLIX-nek

a sors 25 esztendővel ezelött nem adott többet, mint egy hosszu tubák szin katuprékot, egy szál nádpálczát és egy anginét nadrágot, a nadrág lábaszárán lakott a kaputrék, derekán nyakig végig le gombolva, sovány legény volt de azért nyalka. Ha valami uri ember asztalánál jól lakhatott boldog volt. Instruktor lett valami tót firtlj

mágnásnál, azután megtanulta a prókátorságot, azután rákapott más becsülletes ember becsületére, — azt hóltra marta és ezen érdeménél fogva kis isten lett valami sáros vármegyei félkegyelmü faluban.

Árendált, spekulált, gazdája vagyonából meggazdagodott, most nagyságos, méltóságos, éhenkórászokat hizlal s boldog ha jól tartja mindazokat a kik ö benne a jó asztalt szeretik.

Irtózatos Deák hös, kvóta bornyu, ultramontán vadkan impotentiával. Cserebogár sárga cserebogár.

(Folytatása következik.)

Papramorgók.

Rómában az egyetemes zsinat, mely püspökökből érsekekből és bibornokokból fog állani — ez év vége felé akar összeülni, hogy a sötétség düledezö oltárait felépittsék.

Ugyancsak akkorra Ricciardi Nápolyba hivja az öszves szabadelvüeket, hol is a papi rákbajt akarják kimetszeni. Szép társaság lesz mind a kettö mondhatom .. csakhogy az egyik Arimánnak, a másik pedig Ormuzdnak fog áldozni; meglássuk majd melyik áldozatot veszi kedvesebben a szabadság istene!

Fehérvárrott Svarcz Gyula ellen valami Kúti nevü plebánus lépett fel mint deákpárti jelölt.

No ennek is jobb lett volna a kutban maradni, mint oly kitünö nevelés apostolával sikra kelni mint Svarcz Gyula.

A dusoki plébános a baloldali presbitereknek nem adott gyertyaszentelö napján szentelt gyertyát, kapta tehát magát egyik elöljáró elment a szomszéd Iczik zsidóhoz, vett egy font mili gyertyát és meggyujtották beszenteletlenül.

Az egészből csak az a tanuság, miszerint ugy kezd a világsorja állani, hogy akad ma már világosság a népek közt a dusnoki plebánus ellenére is.

Az óh! becsei plébánus is igen áldott pásztora lehet a reá bizott nyájnak. Ha valaki a baloldalról csak emlitést mer is tenni — készen van mingyárt az anathemával.

Szja! a jobb oldalon lehet csak találni vörös övet; nem a balon mert:

Tetszik az ily pap bármely kormány s nagy hatalomnak
Mert ámitni nagyon tudja a népet a g y o n.

Adomák.

Egy plébánosnak az a szokása volt, hogy igen nagy szenvedélylyel ápolgatta, nem a szenvedő emberiséget, hanem hizó sertéseit s azokat megetetni sokszor az ebédtől is fölkelt.

Gazdasszonya végre bátor volt megjegyezni: „Főtisztelendő ur is mindig akkor ad a disznóknak enni, mikor maga eszik.

Bizonyos helyen rettenetesen gyüjtötték bor és bankóval egy jobboldali jelölt részére a szavazatot; különösen capacitálni akartak egy becsületes liberális emanczipált polgártárst is a jelölt részére, mondván:

„Lássa Iczik! ez ám az igazi hazafi, bujdosott, megsebesült, be volt csukva s szenvedett sokat a hazáért, tehát ennek az elvét követni kell s ennek a pártjára lépni honfiui kötelesség stb.

Hanem erre Iczik kategorice aztán csak enynyit mondott:

„Nü hát a Kriszthos is sukat szenvedthe, khürüsztül szügezthek nekhi khezét lábát, még sem khüvetem az ü elvét."

„Melyik ló köhögött az elébb Jancsi? kérdé a lovaira büszke uraság kocsisát.

— Én kérem alássan! — válaszolá Jancsi.

Szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Gál István N. Sz. Miklósról 1 frt.
Dobranszky Budáról 50 kr.
Bencze Mari 50 kr.
Összesen 2 frt. — kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

NYILT TÉR.

IDÉZŐ LEVÉL.

Miután Rónay Mihály ur volt képviselőnk elválasztatása alkalmával e szavakat mondá előttünk: **„ha vége lesz az országgyülésnek, majd eljövök hozzátok és megmondom hogy mit végeztünk"** előttünk mindez ideig meg nem jelent, s jelenlegi tartózkodási helye előttünk ismeretlen, ezennel felhivjuk, hogy adjon számot sáfárkodásáról s mint becsületes magyar emberhez illik — váltsa be a szavát.

A csongrádi választók.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik. Thodja e khend mi ojság Mihály gazda? hát a herr vun Gürgeit felakharja léptetni a deákpárt khüvetnek Világus várun.

Mihály. Bizony jó is lesz a.. abba a közösügyes koszoruba egy szál virágnak.

Mihály. Ni ni szomszéd, miként gyulladhatott ki az a magyar akadémia midőn oly anyagokból épült, hogy bizony mesterség volna meggyujtani is?

Iczik. Hát thodja khend! én csakh azt mundum, hugy azun valu szigyenlethében gyólladt khi, hugy benne thanácskuzutt a delegatió!

Az országos balpárt számos tagjai

által kiadott proclamátió — melyből a vidékre 8 nap alatt több mint tiz ezer példányra történt megrendelés — ezre 10 frtjával folyvást megrendelhető e lapok kiadó tulajdonosánál.

Ludas Matyi gyorspostája.

Börzeli Gábornak. A kért válaszról bizony megfeledkeztünk, nem csuda, naponként 40—50 levelet kell átolvasnunk. Mi is lett volna az? kérjük még egyszer emlékünkbe hozni.

Horkai bácsinak. Eddig is kár volt be nem köszönteni. Matyit küldjük.

K... Józsefnek M. Berénybe. A Matyi 6-ik számában közölve volt már egy kortes dal. Elég egy sütetből egy lepény, főleg mikor legalább is 100 kerület dala trillázik iró asztalunkon. Mind a mellett a Népszavában adjuk. Egyuttal itt ki kell jelentenünk egyszer mindenkorra, hogy ha ugyanazon kerületből több dal érkezik, csak is a legjobbat közlendjük.

Vörös Zsigmondnak N. Megyerre. A mult évben igért jutalom kép ugyanaz a Bem apó — mit megtetszett rendelni.

P—i Vilmosnak. Jó, nagyon jó, jövőre.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.